

Arrest

nr. 240 128 van 27 augustus 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 6 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die *loco* advocaat P. DELGRANGE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 5 november 2019 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Uit een schrijven van 4 september 2019 van de Griekse asiendiensten blijkt dat de verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen van de Griekse autoriteiten op 12 november 2018 en dat zij op 23 mei 2019 een verblijfsvergunning voor begunstigde van subsidiaire bescherming heeft verkregen geldig van 12 november 2018 tot 12 november 2021, doch dat zij nooit haar documenten heeft ontvangen daar zij verdween.

1.3. Op 23 december 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat de verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Deze beslissing is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op (...) 1998 in Sana'a, de Jemenitische nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. Tot uw zesde hebt u in de stad Ta'iz gewoond. Daarna bent u naar Sana'a verhuisd, waar u hebt gestudeerd. Nadat u in oktober 2014 bent afgestudeerd aan de Khalid Ibn al-Walid middelbare school bent u bij het leger gegaan. U was gestationeerd in Ta'iz en u bent afgezwaaid in 2016. U hebt in Jemen gewerkt als webdesigner.

U bent niet verloofd of getrouwd maar u bent vlak voor uw vertrek een relatie begonnen met O.O. (...). Zij woont in de Jemenitische stad Aden.

Omwille van de oorlog hebt u Jemen verlaten op 13 oktober 2016. U bent legaal vertrokken en de volgende dag kwam u aan in Turkije, waar u wou studeren en een leven wou opbouwen. U had het echter financieel moeilijk en besloot Turkije begin juni 2018 te verlaten. U werd met een jacht naar Griekenland gesmokkeld. U bent aangekomen op 3 juni 2018 op het Griekse eiland Kos waar uw vingerafdrukken werden genomen. U diende een verzoek om internationale bescherming in en op 8 november 2018 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. U verbleef tot eind 2018 in een container in het vluchtelingenkamp op Kos en daarna bent u naar Athene gegaan. U logeerde ongeveer 20 dagen bij een vriend en klopte daarna bij een internationale organisatie aan voor onderdak. Deze organisatie verzorgde huisvesting voor u in Thessaloniki. U deelde een kamer met vier andere mannen en u kreeg tweemaal daags eten. Daarna werd u overgeplaatst naar een andere opvangplaats in Thessaloniki. Opnieuw sliep u met vijf personen op een kamer en kreeg u eten. U vond de leefomstandigheden moeilijk omdat het ver was van de bankautomaat en de supermarkt en er geen werk was. Lokale inwoners waren racistisch en dachten dat u niet wou werken.

U wou aan de universiteit studeren, maar u werd niet toegelaten omdat enkel erkende vluchtelingen toegang kregen. U kon wel een beroepsopleiding volgen, maar het was te ver en u kon het niet betalen. U hebt een probleem met uw hartkleppen. U zou elke 21 dagen een injectie penicilline moeten krijgen, maar u had geen geld om deze behandeling te bekostigen. De dokters in Griekenland waren racistisch en wouden u niet helpen.

U bent twee keer slaags geraakt met de Griekse politie. De eerste keer zat u op de bus naar het vluchtelingenkamp toen een agent opstapte en op jullie begon te roepen en met jullie spullen begon te gooien. U en andere jonge mannen werden geslagen. U besloot daarop om per taxi terug te keren naar het vluchtelingenkamp. Een andere keer werd u in Thessaloniki uit uw bed gehaald omdat iemand een motorfiets had gestolen. U en uw kamergenoten werden naar het politiebureau gebracht om jullie vingerafdrukken te nemen. Jullie werden geslagen en een politieman zei dat hij 'jullie asielzoekers een lesje zou leren'. Daarna moest u op eigen houtje naar huis terugkeren.

Nadat u internationale bescherming had gekregen, kreeg u maandelijks 90 euro financiële vergoeding van de VN. Dit zou stopgezet worden na 6 maanden. U bent in de zesde maand vertrokken naar Tsjechië om er werk te zoeken. U bent er in mei 2019 aangekomen en u hebt er een verzoek om internationale bescherming ingediend. U verklaart dat u geen beslissing hebt gekregen maar dat u werd gezegd dat u een paspoort moest aanvragen op de Griekse ambassade, anders zouden ze u repatriëren naar Griekenland. U wou niet terug naar Griekenland dus u besloot in oktober naar België te komen. U bent op 31 oktober 2019 aangekomen in België en op 5 november 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Jemen vreest u de oorlog en de tegenstanders van de regering. U wil niet terugkeren naar Griekenland omdat u daar niet kan studeren aan de universiteit, omdat er geen werk is en omwille van uw medische problemen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw origineel Jemenitisch paspoort en medische documenten die in België werden opgesteld.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten dat u medische problemen hebt (CGVS p.5). Dit gegeven wordt door het CGVS niet betwist doch dient opgemerkt dat er zich tijdens het gesprek op het CGVS geen problemen hebben voorgedaan. Daarenboven hebben noch u noch uw advocaat bezwaren gemaakt tegen het plaatsvinden van het gehoor en werd er u bij aanvang van het gesprek duidelijk te kennen gegeven dat u ten allen tijde een om een pauze kon vragen zo u daar nood aan zou hebben (CGVS p.2).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u de subsidiaire beschermingsstatus hebt gekregen in Griekenland in november 2018 (CGVS, p. 5; Hellenic Republic, Ministry of Citizen Protection, Asylum Service, dd. 4-09-2019).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland verlaten hebt wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden, met name het gebrek aan toegang tot universitaire studies en de arbeidsmarkt en de ontoereikende medische zorg.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op

verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Zo blijkt dat u direct na uw aankomst op het Griekse eiland Kos opvang kreeg in een container in een vluchtelingenkamp. Nadat u de subsidiaire beschermingsstatus had gekregen, werd u ondergebracht in een kamer die u met vier andere personen deelde in Thessaloniki. Na een tijdje werd u overgeplaatst naar een andere opvangplaats in Thessaloniki, waar u ook de kamer deelde met vier personen. U kreeg elk een bed, u kon zich wassen en u kreeg tweemaal daags eten. U stelt dat het proper was, maar dat het verafgelegen was en dat er geen 'Lidl' of bankautomaat in de nabijheid waren. Nadat u internationale bescherming had verkregen in Griekenland, kreeg u de eerste zes maanden een maandelijks vergoeding van 90 euro (CGVS, pp. 6, 7). Hieruit blijkt geenszins dat u blootgesteld werd aan een mensonwaardige behandeling daar sinds de registratie van uw asielaanvraag tot zes maanden na de toekenning van een beschermingsstatus in een bed, bad en brood werd voorzien.

Verder verklaart u dat u niet kon werken en studeren in Griekenland (CGVS, p. 7). Deze verklaringen dienen echter genuanceerd te worden. U stelt dat u geen toegang kreeg tot universitaire studies aangezien u niet was erkend als vluchteling maar enkel de subsidiaire beschermingsstatus genoot. Er dient echter te worden opgemerkt dat u wel de kans kreeg om een beroepsopleiding te volgen in Thessaloniki, op ongeveer 75 km van uw woonplaats. U wou zich echter niet inschrijven omdat u het traject van uw verblijfplaats naar de opleiding te ver vond en omdat u de verplaatsingskosten zelf moest betalen en daarvoor het geld niet had. Bovendien geeft u aan dat beroepsopleidingen zijn voor mensen die hun middelbaar niet hebben afgemaakt, maar dat u naar de universiteit wou omdat u gestudeerd had. Hieruit blijkt evenzeer dat het wel degelijk uw eigen bewuste keuze was om geen beroepsopleiding te volgen terwijl u daar de kans toe kreeg (CGVS, p. 7-8 & 10).

Wat betreft uw verklaringen dat u niet kon werken in Griekenland, dient te worden vastgesteld dat u een week seizoensarbeid gedaan hebt, maar dat u hiermee opgehouden bent omdat dit fysiek te zwaar was. Daarna zou u tevergeefs naar werk hebben gezocht in Arabische winkels en restaurants in Thessaloniki. Het hoeft geen betoog dat het feit dat u geen seizoensarbeid kon verrichten en dat u daarna geen werk vond in de lokale Arabische winkels en restaurants niet betekent dat u de totale toegang tot de arbeidsmarkt geweigerd werd. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u besloot Griekenland te verlaten nadat de financiële steun na zes maanden op zijn einde liep. Dit en het feit dat u verklaart bij uw aankomst in Griekenland reeds te kennen te hebben gegeven dat u door wou reizen naar België, zijn een indicatie dat u sowieso niet van plan was om uw leven in Griekenland op te bouwen (CGVS, p. 7, 8 & 10).

Verder stelt u hartproblemen te hebben en in Griekenland geen medische behandeling te kunnen krijgen. Ook deze verklaringen dienen genuanceerd te worden. U stelt dat de dokter in Kos had gezegd dat alle asielzoekers leugenaars zijn en dat hij had geweigerd om u medicatie te geven. U bent daarop naar een privéziekenhuis gegaan waar de dokter een cardiografie heeft gemaakt en medicatie heeft voorgeschreven. U hebt de medicatie echter niet genomen omdat u deze niet kon betalen. Hieruit kan echter bezwaarlijk worden afgeleid dat u geen toegang had tot medische zorg, temeer u zelfs een gespecialiseerd onderzoek hebt ondergaan. Uit het feit dat u de medicatie niet kon betalen omdat u reeds de consultatie had moeten bekostigen, kan niet worden besloten dat u de toegang tot een behandeling werd ontzegd (CGVS, pp. 8-9).

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Verder verwijst u naar een schermutseling op de bus waarbij u en andere jongemannen werden geslagen door een politieagent. Hieruit kan echter geen persoonsgerichte vrees worden afgeleid en blijkt slechts dat u op het verkeerde moment op de verkeerde plaats was. Toen u een andere keer werd meegenomen naar het politiekantoor voor vingerafdrukken nadat iemand een motorfiets had gestolen, verklaart u ook door de politie te zijn geslagen. Ook uit dit incident kan geen persoonsgerichte vrees worden afgeleid, en dit loopt geenszins op tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U hebt verder geen problemen gekend (CGVS, pp. 9-10).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het door u neergelegde paspoort enkel betrekking heeft op uw identiteit en nationaliteit en dat dit elementen zijn die hier niet worden betwist. De medische documenten die in België werden opgesteld, zijn louter een indicatie van de medische problemen die u hebt, maar deze documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen, aangezien uw medische problemen op zich hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Griekenland u internationale bescherming verleende en dat u om die reden niet teruggeleid mag worden naar Jemen.”

2. Het verzoekschrift

2.1. De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift de schending aan van meerdere bepalingen en beginselen.

2.2. Zij vraagt het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Ondergeschikt vraagt zij de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

2.3. De verzoekende partij voegt ter staving van haar betoog een medisch attest van 10 december 2019 bij het verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Het door de verzoekende partij bij haar verzoekschrift gevoegd medisch attest werd reeds voorgelegd aan de commissaris-generaal, bevindt zich bijgevolg in het administratief dossier en betreft aldus geen nieuw element.

3.2. Noch de verzoekende partij, noch de verwerende partij brengen in de loop van onderhavige beroepsprocedure nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 57/6, §3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1bis van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van de algemene beginselen van goed bestuur, met inbegrip van het zorgvuldigheidsbeginsel alsook van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

“Beginselen

Het CGVS heeft in dit geval gebruik gemaakt van de mogelijkheid die hem krachtens artikel 57/6, § 3, lid 1, 3° van vreemdelingenwet wordt geboden om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die deze bescherming reeds in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft verkregen, niet-ontvankelijk te verklaren.

Artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van voornoemde wet luidt als volgt: " de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie

Dit artikel komt in de plaats van het vroegere artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet, dat een voorbehoud maakte in het geval dat de asielzoeker "elementen kan aanvoeren waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem is verleend".

2. Belangrijk voorbehoud bij de toepassing van de niet-ontvankelijkheidsprocedure

Een essentieel voorbehoud bij de toepassing van het niet-ontvankelijkheids criterium is het risico van schending van de grondrechten en van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten in geval van overdracht aan de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend.

Dit voorbehoud werd nauwkeurig geformuleerd in een arrest van Het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 maart 2019, Ibrahim, Sharqawi e.a. en Magamadov (gevoegde zaken C- 297/1 7, C-318/1 7, C-31 9/1 7 en C-428/1 7).

De belangrijkste conclusie van dit arrest Ibrahim, Sharqawi e.a. en Magamadov, is dat het vermoeden van behandeling van een vluchteling of een subsidiaire beschermde persoon in overeenstemming met de vereisten van het Handvest niet onweerlegbaar is.

Het is de verantwoordelijkheid van het CGVS om een concrete analyse uit te voeren van de sociale en materiële zorg van personen die internationale bescherming genieten (of van de realiteit van systematische of algemene tekortkomingen op dit gebied) "op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens" (§88).

Om te concluderen dat er een risico bestaat op een inbreuk op artikel 4 van het Handvest, moeten de bovengenoemde tekortkomingen "bijzondere hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken"

(Ibrahim e.a., § 89).

Het Hof van Luxemburg verklaart verder dat: "Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en eigen keuzes om terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, een bad nemen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid, of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" (Ibrahim e.a., §90).

Bij het bepalen of deze ernstgrens wordt overschreden, nodigt het Hof uit om in dit arrest rekening te houden met de "bijzondere kwetsbaarheid" van de persoon die internationale bescherming geniet (Ibrahim e.a., § 95).

Het Hof van Justitie zegt dat "De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reeel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiele deprivatie" (Ibrahim e.a., §92).

3. Het kwetsbare profiel van verzoeker en zijn vrees op straat te belanden

Verzoeker vertoont een kwetsbaar profiel. Verzoeker heeft een ernstig hartprobleem. Hij heeft behandeling nodig, zonder de welke hij kan sterven.

Verzoeker legde medische stukken voor, en noch het bestaan, noch de ernst van de medische problemen worden door de verwerende partij betwist.

Noch uit de motivering van de bestreden beslissing noch uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat het CGVS rekening heeft gehouden met dit element.

Dit is niet alleen in overtreding met de verplichting tot uitdrukkelijke motivering, maar wijst ook en in de eerste plaats op een ontoereikend onderzoek van de aanvraag in het licht van artikel 57/6/3 van de wet van 15 december 1980 alsook vanuit het perspectief van de recentste toelichtingen van het Hof van Justitie van de Europese Unie (arrest van 19 maart 2019, Ibrahim, Sharqawi e.a. en Magamadov ; gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-428/17).

Als de Commissaris-Generaal naar analogie verwijst naar de jurisprudentie van het Europees Hof van de Rechten van de Mens en beschouwt dat de drempel van de ernst van een inbreuk op artikel 3 van het EHRM niet is bereikt in geval van overbrenging naar Griekenland, laat hij na zelfs de geringste lering te trekken uit dat nieuwe arrest van het Gerechtshof van de Europese Unie.

De verzoeker betreurt hier een gebrek aan intellectuele eerlijkheid in hoofde van de Commissaris-Generaal alsmede de automatische toepassing van de mogelijkheid om het verzoek onontvankelijk te verklaren hetgeen geen bestaansredenen meer heeft rekening houdend met de recentste ontwikkelingen de Europese jurisprudentie.

In dit opzicht en in verband met de levensomstandigheden van verzoeker in Griekenland nadat hij een internationale bescherming had gekregen, wordt het verhaal van verzoeker geloofwaardig geacht door de Commissaris-Generaal. Laatstgenoemde meent evenwel dat de bijzonder hoge drempel inzake ernst niet zou zijn bereikt in weerwil van de duidelijke en structurele problemen voor vluchtelingen en subsidiaire beschermden in Griekenland.

Ter herinnering : na de toekenning van het statuut kon verzoeker slechts gedurende zes maanden verblijven in het onthaalcentrum. Toen verzoeker deze einddatum met rasse schreden zag naderen kon verzoeker met zijn fragiele medische toestand niet aanvaarden dat hij op straat zou belanden zonder onderdak of enige aangepaste steun.

Verzoeker wilde niet op straat belanden. Hij kon niet in zijn eigen onderhoud voorzien, aangezien het onmogelijk bleek om werk te vinden in Griekenland.

Gelet op de medische problemen van verzoeker, is op straat belanden voor hem gevaarlijk.

a. Met betrekking tot huisvesting

Wie internationale bescherming krijgt, kan maar zelden en slechts tijdelijk opvang krijgen in Griekenland.

Verzoeker verwijst naar het AIDA rapport over Griekenland, waarin staat:

"Beneficiaries of international protection have access to accommodation under the conditions and limitations applicable to third-country nationals residing legally in the country. In practice, however, there are generally limited accommodation places for homeless people in Greece and no shelters dedicated to recognised refugees or beneficiaries of subsidiary protection. There is also no provision for financial support for living costs." (p. 185).

"According to GCR's experience, those in need of shelter who lack the financial resources to rent a house remain homeless or reside in abandoned houses or overcrowded apartments, which are on many occasions sublet. Pro Asyl and Refugee Support Aegean also document cases of recognized beneficiaries of international protection living under deplorable conditions, including persons returned from other EU countries" (p. 185- 186).

"Pro Asyl and Refugee Support Aegean have documented homelessness or stay in precarious conditions in squats in Athens without access to electricity or water. An illustrative case is that of a vulnerable four-member family of refugees returned from Switzerland at the end of August 2018.

Upon their return to Greece, the family ended up homeless, was denied crucial benefits and the two parents could not find employment. According to the findings of the organisations, "refugees still have no secure and effective access to shelter, food, the labour market and healthcare including mental health

care. International protection status in Greece cannot guarantee a dignified life for beneficiaries of protection and is no more than protection 'on paper'" (p. 187).

" However, as mentioned in Reception Conditions: Access to the Labour Market, the current context of financial crisis, high unemployment rates and further obstacles that might be posed by competition with Greek-speaking employees, prevent the integration of beneficiaries into the labour market. Third-country nationals remain over-represented on the relevant unemployment statistical data. Similar to asylum seekers, beneficiaries of international protection face obstacles in the issuance of Tax Registration Number (AFM), which hinder their access to the labour market and registration with the Unemployment Office of OAED." (p. 187-188).

Verzoeker verwijst naar het rapport van Pro Asyl en Refugee Support Aegean, dat de toestand in Griekenland als volgt beschrijft:

" The current living conditions of beneficiaries of international protection in Greece are alarming, as beneficiaries do not only suffer from the lack of integration prospects into Greek society, but they are often faced with inadequate living conditions and humanitarian standards, a precarious socioeconomic situation, and even have problems in securing their very existence. Such a situation undermines the effectiveness of the provided protection in line with The 1951 Refugee Convention and European law. (...)" (p. 2)

" They are left to survive by their own means without any financial or social support or any further targeted integration measures. Equal access to social rights as Greek nationals is in practice not secured by the Greek State (and sometimes not even foreseen by law). Most of them are not properly informed on their rights and obligations. In many cases they face serious restrictions by law and practice to access social benefits and encounter severe difficulties in effectively accessing the health and education system. In an official information document distributed by the Greek Asylum Service beneficiaries of international protection are informed that the state cannot offer them shelter, nor can it guarantee social benefits or access to the labor market." (p. 3)

The situation is getting worse for the many vulnerable groups, such as children, the elderly, people suffering from health problems, families, and others in need of protection. Living under such conditions, the beneficiaries of international protection are easily targeted and suffer from security problems, violence (in particular gender-based violence against women and children), exploitation and racist attacks." (p. 5)

" In practice though, Greece has not established an integration plan or strategy for beneficiaries, especially for the newly-arrived who need assistance in making a start. As a consequence, dignified survival and further integration are not guaranteed. There is no financial and social assistance to guarantee a decent standard of living or sufficient food and housing for those in need." (p. 11)

" RSA has documented many cases where beneficiaries had no proper information regarding their rights and obligations upon recognition. The information provided by the Asylum Service is only very general and limited. Public sector information on Greek nationals' social rights and public services (written, oral or via the internet) is provided only in Greek language. The only way to obtain information is through some NGOs. The vast majority of beneficiaries met by RSA (mainly people who had newly arrived) were not aware of their basic rights (i.e. free access to public health, right for family reunification within three months for refugees, social allowances) and obligations (such as obtaining a tax number, submitting an annual tax declaration and residence declaration)." (p. 11)

" In practice no state-run accommodation places are earmarked for beneficiaries of international protection, not even for vulnerable individuals, and no rent subsidies, loans or other forms of financial support for accommodation are provided." (p. 13)

(...) Beneficiaries of international protection returned to Greece by other EU countries, persons who live outside the temporary camps and accommodation scheme as well as those recognized before 2015 are not provided with neither accommodation nor cash cards."¹

Verzoeker wijst erop dat uit verschillende rapporten blijkt dat de Griekse asielinstanties vluchtelingen die werden teruggestuurd door een andere lidstaat, niet opvangen en dat er geen enkele informatie wordt gegeven om hen in staat te stellen conform de menselijke waardigheid te leven.

Hieromtrent wenst verzoeker alvast te verwijzen naar een rapport van Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, van 30 juni 2017, waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen niet worden opgevangen eens teruggestuurd door een andere lidstaat, zelfs niet de meest kwetsbare profielen:

RSA has encountered cases where refugees (even single women with children) who had been granted refugee status during their stay in camps with deplorable living conditions (such as the Elliniko camp in the Attika region) were subsequently neither given proper reception conditions nor support for starting out as beneficiaries. They are simply left to survive without any prospects for the future." (p. 14)

Consequently, beneficiaries of international protection in need of shelter who lack the financial resources to rent a house remain homeless or live in abandoned places or Pro Asyl and Refugee Support Aegean,

Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, 30 juni 2017, (...) overcrowded apartments under deplorable conditions, often without access to electricity, toilets or running water. Some end up living in the streets, others are in constant danger of eviction. No alternatives are provided to them and no prospects for the future. Many survive only due to the help and support of others." (p. 15)

"RSA has also monitored a number of cases of beneficiaries of international protection who were sent back by other EU countries and upon their return to Greece had to sleep in the streets in desperation, without any access to food, water and sanitary facilities. Upon their arrival at the airport no support was given to them, nor any information provided to them, irrespective of their vulnerability. They were left to survive by their own means (eigen onderlijning)

Men vindt dezelfde informatie terug in het recenter rapport van Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece, Update, van 30 augustus 2018,

"In practice, refugees still have no secure access to shelter, food, medical and psychological treatment, or to the labour market. It is still the case that protection for recognized refugees in Greece exists only on paper", (p. 3).

"RSA/ PRO ASYL is not aware of any case of a returnee beneficiary of international protection who, upon arrival, has been provided by the competent authorities with an apartment under the UNHCR scheme or has been officially referred to a refugee site in the Attiki region or elsewhere in the mainland. Furthermore no returned refugee has received information about accommodation or has been granted a cash allowance", (p. 4). "On the contrary: RSA/PRO ASYL follows up on such cases of returnees from other European countries to Greece (Athens) and documents their life as homeless or under substandard conditions in squats in Athens or in abandoned buildings without access to electricity or water", (p 4-5)."32 (eigen onderlijning)

Verzoeker zou in Griekenland op straat terecht komen, zonder hulp van wie dan ook. Dit is een niet menswaardige behandeling.

b. Met betrekking tot de toegang tot de arbeidsmarkt

Verzoeker klaagt aan dat hij geen werk kon vinden in Griekenland. Hij heeft nochtans zijn allerbeste geprobeerd om werk te vinden:

"Hebt u ooit werk gezocht? Ja

Hoe hebt u dat gedaan? Ik ging werk zoeken in landbouw, ik kreeg dan 10-15 euro per dag, maar dat waren lange dagen.

Hoelang hebt u dat werk gedaan? Zo een week

Hoe komt het dat u gestopt bent? Ik ben ziek en het was vermoeiend voor mij want de dokter had mij afgeraden om zware zaken te dragen

Had u dan ander werk gezocht? Ja wel gedaan, maar niet gevonden

Waar hebt u werk gezocht? In Thessaloniki

Waar precies? In de Arabische winkels en restaurants" (CGVS, gehoorverslag, bl. 8).

In Griekenland is er een ernstige economische crisis, waardoor er zeer veel werkloosheid is. Voor niet-Grieken is het daarom quasi ónmogelijk werk te vinden in het land.

Niet alleen is het gelet op de economische omstandigheden ónmogelijk werk te vinden, ook is er veel racisme naar vluchtelingen toe. Werk geven aan een vluchteling is daarom bijna ongezien.

Tenslotte zijn er de administratieve obstakels waarop internationaal beschermden stuiten, die er ook praktisch voor zorgen, dat werk vinden onmogelijk is.

Verzoeker verwijst naar het rapport van de Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa, die een bezoek bracht aan Griekenland in november 2018.

In haar verslag schrijft zij:

" 63. While welcoming the fact that the right of applicants for international protection to access the labour market is enshrined in Greek law, the Commissioner invites the Greek authorities to lift all remaining administrative obstacles to the effective implementation of this right."

" 79. Under Greek law, refugees and beneficiaries of subsidiary protection have full and automatic access to the labour market and do not need to obtain a work permit. However, the Commissioner's attention was drawn to the fact that they face the same obstacles as asylum seekers regarding the issuance of the Tax Registration Number (AFM), which hinders their access to the labour market and registration with the Unemployment Office of the Hellenic Manpower Employment Organisation (OAED). Naturally, they are also confronted with the general difficulties experienced by everyone seeking employment in Greece's shrinking market. Research among young Syrians, carried out by Solidarity Now, showed that only 7.25% were employed full time in Greece in 2017, of whom more than half worked without social security.

80. This difficult context leads many migrants to work in the informal economy in poor conditions, sometimes amounting to exploitation, as illustrated by the case concerning forty two Bangladeshi

strawberry pickers on a farm in Manolada, which was the subject of a judgment of the European Court of Human Rights in 2017. Without work permits, they were subjected to forced labour by their employers, who failed to pay their wages and obliged them to work in difficult physical conditions under the supervision of armed guards. In its judgment, the Court found that the applicants' situation was one of human trafficking and forced labour, and held that the state had failed in its obligations to prevent the situation of human trafficking, to protect the victims, to conduct an effective investigation into the offences committed and to punish those responsible for the trafficking. The Commissioner notes that, in its recommendations for the full compliance of the Greek State with this judgment, the Greek National Commission for Human Rights drew attention to the particular connection between trafficking in human beings for the purpose of labour exploitation and undeclared employment in Greece, and noted the link between labour exploitation in the agricultural sector and racist behaviour."⁴

Het rapport van Pro Asyl en Refugee Support Aegean schrijft over de toegang tot de arbeidsmarkt voor internationaal beschermden:

"In practice, however, access to work for beneficiaries is almost impossible, since beneficiaries do not possess the same prerequisites as Greek citizens, such as language skills, social networks, geographic and cultural knowledge, psychological condition, and no national strategy or targeted measures or programs helping with employment and accessing the labour market are put in place by the responsible Greek authorities. Additionally, no mechanism to assess previous professional skills and qualifications exist, resulting in further barriers to access to work or to vocational training programs. Problems are compounded by the economic crisis and the high unemployment rate in Greece (which currently on March 2017 runs at over 23,5%^{53F54}), which means that prospects for finding work are dire - especially for newcomers." (p. 20-21)⁵⁶

Verzoeker kreeg een zeer beperkte toelage, die hem toeliet om te eten en af en toe een medicijn te kopen. Deze toelage werd slechts voorzien voor 6 maanden na toekenning van de beschermingsstatus.

Nu zou verzoeker geen enkel inkomen meer hebben. Hij zou niet kunnen eten en al zeker geen medicijnen kunnen kopen.

Dit is in strijd met artikel 3 EVRM, omdat verzoeker zo wordt gedwongen om in mensonwaardige omstandigheden te leven.

c. Met betrekking tot toegang tot gezondheidszorg

Verzoeker heeft ervaren dat toegang tot gezondheidszorg hem werd ontnomen. Hij kon alleen terecht bij een zeer dure privéspecialist, hetgeen ervoor zorgde dat hij slechts éénmaal een dokter heeft gezien in Griekenland, ondanks zijn ernstige medische problemen:

"Hebt u ooit medische hulp gezocht en niet gekregen? Ja

U zei net dat u wel een dokter gezien hebt? Ja klopt maar ik moest het zelf betalen

Als u betaalde, had u dan toegang tot een dokter? Ja ik moest 25 euro betalen voor de consultatie. In Kos ben ik een keer naar het ziekenhuis geweest en die dokter zei dat asielzoekers allemaal leugenaars zijn en dat wij niets mankeren en hij had geweigerd om mij medicatie te geven.

En bent u dan naar een andere dokter gegaan? Ja ik ging naar een privé-dokter en ik wil niets meer weten van Griekse statuten.

Heeft die privé-dokter u geholpen? Ja hij heeft mij onderzocht en cardiografie gedaan en zei dat het nog steeds dezelfde is maar wel iets veranderd. Maar hij had mij geen medicatie gegeven

Waarom niet? Ik moest dat zelf betalen en ik heb het geld niet" (CGVS, gehoorverslag, bl. 8)

Verzoeker had niet het geld om noodzakelijke medicatie te betalen.

Cardioloog J.G. (...) beschrijft de medische situatie van verzoeker als volgt:

"Myxomateuze mitralisklepbladen met lichte te le systolische prolaps van het achterste klepblad en lichte MI, °1-2/4, poste rotate ra le jet (...)" (stuk 3)

De toegang tot gezondheidszorg is in Griekenland quasi onbestaande voor internationaal beschermden. Verzoeker verwijst naar het AIDA-rapport over Griekenland, dat over gezondheidszorg het volgende stelt:

Free access to health care for beneficiaries of international protection is provided under L4368/2016. As mentioned in Reception Conditions: health Care, in spite the favourable legal framework, actual access to health care services is hindered in practice by significant shortages of resources and capacity for both foreigners and the local population, as a result of the austerity policies followed in Greece, as well as the lack of adequate cultural mediators. The public health sector, which has been severely affected by successive austerity measures, is under extreme pressure and lacks the capacity to cover all the needs for health care services, be it of the local population or of migrants. Moreover, access to health is also impeded by obstacles with regard to the issuance of a Social Security Number (AMKA)"(p. 190).⁶

Verzoeker kan ook verwijzen naar het reeds aangehaalde rapport van Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, van 30 juni 2017, waarin de gebrekkige toegang tot gezondheidszorg wordt beschreven:

However, structural deficiencies (such as the lack of available information and qualified interpreters and cultural mediators) and the impact of the financial crisis on the health system (lack of funds for medicines, technical equipment, material and a lack of professional staff, long waiting lists and increase of co-payments) complicate the access of beneficiaries to health care. UNHCR records that: "Health professionals are not correctly informed on asylum seekers' and refugees' rights and documentation and they often refuse to treat them or refer them to specialists. There are many problems and complaints about insufficient provision of medicines. The lack of interpreters in hospitals and health services complicates the situation." "

" In its recent concluding observations on the second periodic report for Greece, the Committee on Economic, Social and Cultural rights noted that refugees, asylum seekers and undocumented migrants continue to encounter difficulties in gaining access to healthcare facilities, goods, services and information and expressed its concerns about the severe impact of the financial crisis on the health system, especially on the mental health sector." (p. 18)

" Persons with disabilities also face great difficulties in their efforts to access welfare benefits. First they have to be seen by the Disability Accreditation Centre to assess if their disability is at a level above 67% and then there are often still significant delays in the procedure. Refugees often cannot afford to pay the necessary fees, and there are many problems and complaints about insufficient provision of medicines." (p. 19)

Verzoeker heeft een probleem met zijn hartkleppen. Hij heeft gespecialiseerde opvolging nodig en dient medicatie te nemen. Dit is niet mogelijk in Griekenland.

De redenering van het CGVS dat verzoeker 'in theorie' toegang heeft tot gezondheidszorg, helpt hem geen stap verder. Feit blijft dat verzoeker een ernstige aandoening heeft, en in de praktijk zonder zorg blijft in Griekenland. Aangezien het hart een vitaal orgaan is, is opvolging levensnoodzakelijk. Verzoeker dient medicatie te nemen, zodat zijn hart niet faalt, en hij sterft.

d. Met betrekking tot racistisch geweld

Vluchtelingen in Griekenland zijn slachtoffers van racisme van de bevolking en de autoriteiten. Het racisme is er diep ingebakken en de economische crisis helpt niet om de bevolkingsgroepen te verzoenen.

Verzoeker verwijst naar het rapport van de mensenrechtencommissaris van de Europese Raad aan Griekenland, dat stelt:

"81. Racist violence targeting migrants remains a worrying phenomenon in Greece. In 2017, the Racist Violence Recording Network (RVRN) recorded 34 incidents against refugees or immigrants, including 26 assaults against men, 6 against women, and 2 against a "mixed group of victims".

The victims of the incidents recorded in 2017 came from Egypt (1), Algeria (3), Afghanistan (10), Guinea (1), Iraq (1), Iran (3), Morocco (2), Nigeria (1), Norway (Somalian origin) (1), Ukraine (1), Pakistan (5), Palestine (3) and Syria (4). A number of clashes between locals, including members of far-right groups, and migrants were also reported in the Aegean Islands in 2018.

82. The Commissioner is concerned about such persisting racist violence and about the emergence of new far-right violent groups"3* *

Dat het CGVS racistisch geweld zomaar negeert, is stuitend. Dit zorgt voor een klimaat van grote onveiligheid voor alle potentiële slachtoffers.

Verzoeker kreeg reeds tweemaal slagen vanwege de politie en leed dagelijks onder het verbaal racisme van de bevolking.

De medische problemen van verzoeker maken de situatie bijzonder lastig: als verzoeker slachtoffer wordt van slagen en verwondingen kunnen de gevolgen al snel veel erger zijn en zelfs zijn dood tot gevolg hebben.

In zulke situatie moeten leven, waar de angst voor nieuw geweld steeds aanwezig is, is voor verzoeker een onmenselijke behandeling.

e. Discriminatie van internationaal beschermden

Wie in Griekenland internationale bescherming heeft gekregen, krijgt in theorie dezelfde rechten als de Griekse bevolking. In de praktijk is de situatie heel anders, en blijkt dat wie internationale bescherming kreeg, onmogelijk kan genieten van sociale en culturele rechten in Griekenland.

Verzoeker verwijst naar het AIDA rapport over Griekenland, dat duidelijk stelt dat erkend vluchtelingen en subsidiair beschermden in het land aan hun lot worden overgelaten:

"According to Article 30 PD 141/2013, beneficiaries of international protection should enjoy the same rights as Greek citizens and receive the necessary social assistance, according to the terms applicable to Greek citizens. However, administrative and bureaucratic barriers, lack of stateorganised actions in order to address their particular situation, noneffective implementation of the law, and the impact of economic crisis prevent international protection holders from the enjoyment of their rights, which in some cases may also constitute a violation of the of principle of equal treatment enshrined in L 3304/2005, transposing Directives 2000/43/EU and 2000/78/EU." (p. 185)

" (...) The increased number of beneficiaries raises a pressing need to support their transition from the assistance they received as asylum seekers to the national programmes they are eligible for in Greece on the same terms and conditions as Greek nationals. Moreover, the impact of the financial crisis on the welfare system in Greece and the lack of an overall integration strategy should be also taken into consideration when assessing the ability of beneficiaries to live a dignified life in Greece.

As stressed by UNHCR:

"provision of basic social rights is currently a challenge for both asylum seekers and beneficiaries of international protection in Greece. The country lacks an overall integration strategy, as well as specific measures targeting the refugee population. Moreover, refugees are not always efficiently included in national social protection measures that aim to address the needs of the homeless and unemployed Greek population. In a more recent report, Pro Asyl and Refugee Support Aegean highlighted that "living conditions for refugees in Greece have not improved. There are still widespread deficits in the reception, care and integration of beneficiaries of protections." (p. 185).

" Not all beneficiaries have access to social rights and welfare benefits. In practice, difficulties in access to rights stem from bureaucratic barriers, which make no provision to accommodate the inability of beneficiaries to submit certain documents such as family status documents, birth certificates or diplomas, or even the refusal of civil servants to grant them the benefits provided, contrary to the principle of equal treatment as provided by Greek and EU law." (p. 189).

Conclusie

Verzoeker is een man met een kwetsbare gezondheid. Hij verliet Griekenland omdat hij dreigde dakloos te worden, geen recht meer had op een toelage, geen toegang had tot de arbeidsmarkt, racistisch werd bejegend en geen recht had op gezondheidszorg. Deze vrees wordt geobjectiveerd door de vele rapporten waaruit verzoeker citeerde.

Het rapport Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece, besluit dated bescherming voor erkende vluchtelingen en subsidiair beschermden in Griekenland slechts bestaat op papier:

"In practice, refugees still have no secure access to shelter, food, medical and psychological treatment, or to the labour market. It is still the case that protection for recognized refugees in Greece exists only on paper", (p. 3).

"RSA/ PRO ASYL is not aware of any case of a returnee beneficiary of international protection who, upon arrival, has been provided by the competent authorities with an apartment under the UNHCR scheme or has been officially referred to a refugee site in the Attiki region or elsewhere in the mainland. Furthermore no returned refugee has received information about accommodation or has been granted a cash allowance", (p. 4).

"On the contrary: RSA/PRO ASYL follows up on such cases of returnees from other European countries to Greece (Athens) and documents their life as homeless or under substandard conditions in squats in Athens or in abandoned buildings without access to electricity or water", (p 4-5).

"Regarding the existing shelters for homeless people in Athens, which are supposed to give temporary shelter to returnees with international protection (for a few days to up to three months or, exceptionally, for more time):

(...) All the shelters had restricted capacities. At the time of our research they were either full or had pending waiting lists of people to be accommodated. In general, all the existing shelters do not provide interpretation services and do not accommodate people who cannot speak Greek or English, (p. 6-7).

"RSA/PRO ASYL conclude that in case of their return, beneficiaries of international protection (if they do not have private support), will face a real risk of living in the streets. It is clear that the existing temporary shelters have restricted capacity and that there is no provision for homeless refugees who do not communicate in Greek or English. During the period of our research, it would have been impossible for recognized refugees to be accommodated, even temporarily", (p. 7).

"Limited access to and conditions of public mental health institutions are of "a particular problem", as UNHCR highlights. Beneficiaries of international protection with mental health problems face accommodation problems and a lack of appropriate mental health care". P. 8).^o

UNHCR onderstreept dit groot gebrek ook :

"It remains exceptional for UAC to end up in optimum care arrangements in Greece. The majority are referred to institutional care on the mainland run by IOM and NGOs. Whereas these shelters are critical in the provision of places, institutional care does not represent best practice. Meanwhile, interim care measures such as the hotels, Safe Zones and the open accommodation facilities have become semi-permanent, leading to the erosion of minimum care standards for UAC. "

Gelet op deze zeer gebrekkige situatie, komt de organisatie AIDA tot het besluit dat de basisrechten van zelfs erkende vluchtelingen niet wordt gerespecteerd. De organisatie vraagt dan ook om geen vluchtelingen terug te sturen naar Griekenland:

"In practice, refugees still have no secure and effective access to shelter, food, the labour market and healthcare including mental health care. International protection status in Greece cannot guarantee a dignified life for beneficiaries of protection and is no more than protection "on paper".

On the basis of their on-going field work, the two organizations reiterate their call to other European countries to halt returns of recognized refugees to Greece. 2(eigen onderlijning)

"According to Article 30 PD 141/2013, beneficiaries of international protection should enjoy the same rights as Greek citizens and receive the necessary social assistance, according to the terms applicable to Greek citizens. However, administrative and bureaucratic barriers, lack of state-organised actions in order to address their particular situation, non-effective implementation of the law, and the impact of economic crisis prevent international protection holders from the enjoyment of their rights, which in some cases may also constitute a violation of the principle of equal treatment enshrined in L 3304/2005, transposing Directives 2000/43/EU and 2000/78/EU. "13(eigen onderlijning)

Verzoeker verwijst naar tenslotte de rechtspraak van Uw Raad, die tot de vaststelling kwam dat de bescherming in Griekenland ondermaats is:

14.3. Le Conseil observe, a ce sujet, que la decision attaquée ne tient pas compte de certains aspects des déclarations du requérant. Il estime notamment important de relever que le requérant a déclaré qu'il a du vivre dans la rue a Athenes, qu'il faisait froid, qu'il n'avait pas de soins médicaux et qu'il ne mangeait pas. Au vu des informations qu'il produit et dont la partie défenderesse, qui fait défaut a l'audience, ne conteste ni la pertinence ni l'actualité, le simple fait que le requérant a entre-temps été reconnu réfugié ne suffit pas a établir qu'il ne risquerait plus de subir de pareils traitements en cas de retour en Grece.

Le requérant a par ailleurs déposé des documents démontrant qu'il est suivi médicalement, notamment pour des problèmes cardiaques et gastroentérologiques. Il démontre donc qu'il nécessite des soins médicaux pour de sérieux problèmes de santé. Dans ces conditions, l'absence d'accès aux soins de santé dont il explique, sans être sérieusement contredit, avoir souffert en Grece revêt un réel caractère de gravité.

14.4. Au vu de ces éléments, le Conseil estime que le requérant fait valoir des circonstances particulières a sa situation personnelle qui l'exposeraient a des traitements inhumains ou dégradants en cas de retour en Grece. Il doit donc être admis, dans l'état des informations communiquées au Conseil, que la protection internationale dont il dispose dans ce pays n'est pas effective. » (CCE, nr. 211.557, 18/10/2018)

Tot slot blijkt dat de Commissaris-Generaal niet is overgegaan tot een precieze en strenge analyse van de sociale en materiële opvang van de houders van een beschermingsstatuut op grond van « objectieve, betrouwbare precieze en behoorlijk geactualiseerde elementen. » Erger nog aan het administratief dossier werd geen enkele informatie toegevoegd betreffende de begunstigen van een internationale bescherming ter plaatse.

Afgezien het ontbreken van objectieve en up to date documentatie over deze kwestie is de vernietiging van de bestreden beslissing gerechtvaardigd omwille van het feit dat er in de motivering geen rekening is gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van verzoeker op grond van zijn ernstige medische problemen (Ibrahim e.a., §93 ; zie ook CCE, arrest nr. 21 1.557 van 18 oktober 2018 ; arrest nr. 21 7.624 van 27 februari 2019)."

4.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

4.3. Artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;"

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire

beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

4.4. Zulks geldt volgens de verwerende partij in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin de verzoekende partij internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers dat *“Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u de subsidiaire beschermingsstatus hebt gekregen in Griekenland in november 2018 (CGVS, p. 5; Hellenic Republic, Ministry of Citizen Protection, Asylum Service, dd. 4-09-2019).”*

4.5 Zoals blijkt uit de voorbereidende werken, vormt artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting van artikel 33, tweede lid, a) van de richtlijn 2013/32/EU. De Europese wetgever heeft, in artikel 33, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU, geduid dat indien een lidstaat oordeelt dat een verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk is deze lidstaat niet verplicht is om te onderzoeken of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft zich in een arrest van 19 maart 2019, in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 uitgesproken over de precieze draagwijdte van artikel 33, tweede lid, a) van de richtlijn 2013/32/EU. Het Hof oordeelde als volgt:

“Artikel 33, lid 2, onder a), van richtlijn 2013/32 moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet ertegen verzet dat een lidstaat krachtens de door die bepaling verleende bevoegdheid een verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus niet-ontvankelijk verklaart omdat aan de verzoeker in een andere lidstaat subsidiaire bescherming is verleend, wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van die verzoeker als persoon die subsidiaire bescherming geniet in die andere lidstaat, hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De omstandigheid dat personen die een dergelijke subsidiaire bescherming genieten, in die lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van die lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een dergelijk risico, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat de verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verre gaande materiële deprivatie.”

De verwerende partij is, gelet op het voorgaande, niet gehouden om een aanvraag om internationale bescherming ten gronde te onderzoeken indien vaststaat dat aan de vreemdeling die dit verzoek indient reeds een dergelijke beschermingsstatus werd toegekend in een andere lidstaat van de Europese Unie, er niet kan worden besloten dat de geboden bescherming niet effectief is en niet blijkt dat de betrokken vreemdeling in die lidstaat wordt blootgesteld aan een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest of artikel 3 van het EVRM.

De Raad dient verder te benadrukken dat in het licht van het EU-acquis, gelet op het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals gezien het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het EVRM en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van

vluchtelingen in acht nemen, een vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat de verzoekende partij, die internationale bescherming geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat de verzoekende partij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de status van de verzoekende partij een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van de verzoekende partij er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat gaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 84-85 e.v.).

De verzoekende partij kan aantonen dat het voormeld vermoeden niet speelt.

In navolging van het arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan de verzoekende partij toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU lidstaat werd verleend, *in casu* Griekenland, te weerleggen. Dit kan de verzoekende partij slechts door concreet aan te tonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor de terugkeer van de verzoekende partij naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer de verzoekende partij niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

Bovendien dient te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg of huisvesting in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van de verzoekende partij in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die

van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

4.6. De verzoekende partij wijst in haar verzoekschrift op het bovengenoemde arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 en wijst op het weerlegbaar vermoeden. Zij stelt dat het de verantwoordelijkheid is van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) om een concrete analyse uit te voeren van de sociale en materiële zorg van personen die internationale bescherming genieten “op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens”. Zij wijst er op dat bij het bepalen of de bijzondere hoge drempel van zwaarwichtigheid overschreden is, het Hof van Justitie uitnodigt om rekening te houden met de bijzondere kwetsbaarheid van de persoon die internationale bescherming geniet. Zij vervolgt dat zij een kwetsbaar profiel heeft daar zij een ernstig hartprobleem heeft en zij behandeling nodig heeft zonder dewelke zij kan sterven. Zij wijst op de medische stukken die zij voorlegt en stelt dat noch het bestaan noch de ernst van haar medische problemen door de verwerende partij worden betwist, doch dat noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt dat het CGVS rekening heeft gehouden met dit element. De verzoekende partij wijst erop dat zij na de toekenning van het statuut slechts gedurende zes maanden in het onthaalcentrum kon verblijven, dat zij, toen zij de einddatum met rasse schreden zag naderen, met haar fragiele medische toestand niet kon aanvaarden dat zij op straat zou belanden zonder onderdak of enige aangepaste steun, dat zij niet in haar eigen onderhoud kon voorzien aangezien het onmogelijk bleek om werk te vinden in Griekenland. Zij benadrukt dat gezien haar medische problematiek, op straat belanden voor haar gevaarlijk is. De verzoekende partij verduidelijkt, onder verwijzing naar rapporten, dat wie internationale bescherming krijgt, maar zelden en slechts tijdelijk opvang krijgt in Griekenland, dat uit verschillende rapporten blijkt dat de Griekse asielinstanties vluchtelingen die werden teruggestuurd door een andere lidstaat, niet opvangen, zelfs niet de meest kwetsbare profielen, en dat er geen enkele informatie wordt gegeven om hen in staat te stellen conform de menselijke waardigheid te leven. Betreffende huisvesting concludeert de verzoekende partij dat zij in Griekenland op straat zou terechtkomen, zonder hulp van wie dan ook en dat dit niet menswaardig is. Betreffende de arbeidsmarkt wijst de verzoekende partij er op dat zij geen werk kon vinden in Griekenland, dat zij nochtans geprobeerd heeft, waarna zij wijst op haar verklaringen bij het CGVS. Zij stelt dat er in Griekenland een ernstige economische crisis is waardoor er zeer veel werkloosheid is, dat het voor niet-Grieken daarom *quasi* onmogelijk is om werk te vinden, dat er ook veel racisme is naar vluchtelingen toe en dat er ook administratieve obstakels zijn, waarna zij verwijst naar en citeert uit rapporten. De verzoekende partij betoogt dat zij een zeer beperkte toelage kreeg die haar toeliet eten en af en toe een medicijn te kopen, dat deze toelage slechts voorzien werd voor zes maanden na de toekenning van het beschermingsstatuut, dat zij nu geen enkel inkomen meer zou hebben, niet zou kunnen eten en al zeker geen medicijnen meer zou kunnen kopen, dat dit in strijd is met artikel 3 van het EVRM omdat zij zo gedwongen wordt te leven in mensonwaardige omstandigheden. Betreffende de gezondheidszorg argumenteert de verzoekende partij dat zij heeft ervaren dat de toegang tot de gezondheidszorg haar werd ontzegd, dat zij alleen terecht kon bij een zeer dure privéspecialist, hetgeen ervoor zorgde dat zij slechts eenmaal een dokter heeft gezien in Griekenland, ondanks haar ernstige medische problemen, dat zij het geld niet had om de noodzakelijke medicatie te kopen. De verzoekende partij verwijst naar haar verklaringen bij het CGVS en naar het voorgelegde medische attest waaruit haar hartproblemen blijken. Betreffende de toegang tot gezondheidszorg verwijst de verzoekende partij naar en citeert zij uit enkele rapporten. Zij wijst er nogmaals op dat zij problemen heeft met haar hartkleppen, dat zij gespecialiseerde opvolging nodig heeft en medicatie dient te nemen, dat dit niet mogelijk is in Griekenland, dat de redenering van het CGVS dat zij in theorie toegang heeft tot de gezondheidszorg haar geen stap verder helpt, dat het feit blijft dat zij een ernstige aandoening heeft en in de praktijk zonder zorg blijft in Griekenland. Zij benadrukt nog dat aangezien het hart een vitaal orgaan is, de opvolging levensnoodzakelijk is en dat de medicatie die zij dient te nemen ervoor zorgt dat haar hart niet faalt en zij sterft. Tot slot betoogt de verzoekende partij ook nog dat wie in Griekenland internationale bescherming heeft gekregen, in theorie dezelfde rechten krijgt als de Griekse bevolking, doch dat in de praktijk de situatie anders is en blijkt dat wie internationale bescherming kreeg, onmogelijk kan genieten van sociale en culturele rechten in Griekenland, waarna zij opnieuw verwijst naar en citeert uit landeninformatie over Griekenland. Concluderend stelt de verzoekende partij dat het CGVS niet is overgegaan tot een precieze en strenge analyse van de sociale en materiële opvang van de houders van een beschermingsstatuut, dat erger nog, aan het administratief dossier geen enkele informatie werd toegevoegd betreffende de begunstigden van internationale bescherming ter plaatse, dat afgezien van het ontbreken van objectieve en geactualiseerde documentatie over deze kwestie, de vernietiging van de bestreden beslissing gerechtvaardigd is omwille van het feit dat er in de motivering geen rekening is gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van de verzoekende partij op grond van haar ernstige medische problemen.

4.7. Er wordt niet betwist, zelfs in de bestreden beslissing uitdrukkelijk erkend, dat de verzoekende partij medische problemen heeft. De verzoekende partij heeft aan de verwerende partij documenten overgemaakt waaruit blijkt dat zij hartproblemen heeft en hiertoe medicatie neemt.

4.8. Daargelaten de vraag of de verzoekende partij aantoont dat zij voor haar komst naar België blootgesteld is geweest aan levensomstandigheden die kunnen beschouwd worden als onmenselijk of vernederend, of dat zij, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie is terechtgekomen tijdens haar verblijf in Griekenland, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij betoogt, onder verwijzing naar algemene informatie, dat zij in Griekenland op straat zal terechtkomen daar vluchtelingen die terugkeren uit een EU-lidstaat niet worden opgevangen. Uit haar verklaringen blijkt ook dat haar vergoeding van 90 EUR per maand na zes maanden op zijn einde liep (CGVS p. 7) alsook dat zij slechts gedurende zes maanden na het toekennen van het statuut kon verblijven in het onthaalcentrum (verzoekschrift). Uit informatie aangehaald in het verzoekschrift blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en die terugkeren uit een ander EU-land zich daar in erg moeilijke en soms schrijnende (levens)omstandigheden kunnen bevinden. De situatie voor erkende vluchtelingen in Griekenland, dat een moeilijke tijd doormaakt, is allesbehalve rooskleurig. Zo verloopt onder meer de toegang tot socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen er niet steeds vlekkeloos.

Het feit dat de verzoekende partij hartproblemen heeft en medicatie nodig heeft, maakt haar bijzonder kwetsbaar.

4.9. De commissaris-generaal dient bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming rekening te houden met het bijzonder kwetsbaar profiel van de verzoekende partij en dient zich ervan te vergewissen dat verzoekende partij bij terugkeer in staat is om in Griekenland haar rechten te effectueren, temeer het algemeen geweten is dat Griekenland een zware periode op migratievlak beleeft en de toegang tot hulp en bijstand er voor (erkende) vluchtelingen niet altijd vlekkeloos verloopt. *In casu* blijkt niet dat de commissaris-generaal hier afdoende rekening mee heeft gehouden.

4.10. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 december 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig augustus tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. VERMANDER